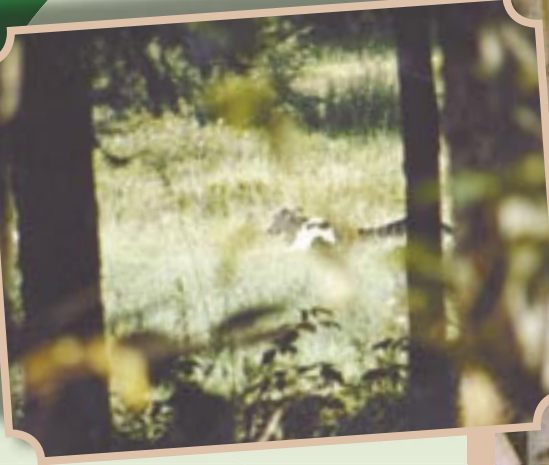
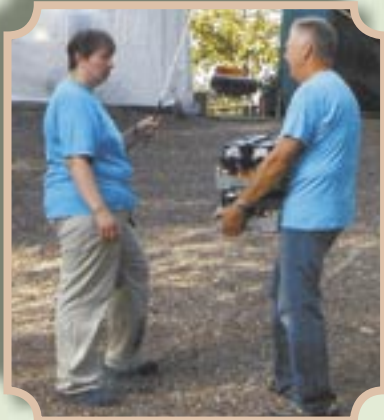

Menestyvä Metsäkulma 2010

**Lehmiä
laitumella**

• SIVU 6

**Turkoosit
timantit**

• SIVU 10

Puuhamiehiä

• SIVU 9

Pirttikoski
Hämeenlinna

Kerhot

• SIVUT 4-5

**Ihanat
piirakat**

• SIVU 8

**Pirttikoskella
poikenneita**

• SIVU 10

Puheenjohtajan ja Holttisen palstat

• SIVU 2

Sihteerin palsta ja kylätalosta

• SIVU 3

Tarinoita ja tanssia

• SIVUT 6-7

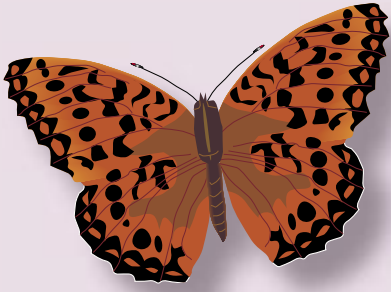
Ristikko • SIVU 11

Uutisia • SIVU 11

**Vuoden
luontokuvat**

• SIVU 12

Maaseudun infrastruktuuri

Landelaist haisee. Varsinkin iittalalaiset ja renko-laiset. Niin sitä on moni hämeenlinnalainen kaupunkilaistollo pienenä luullut ja suurella uholla erehdyksessä sanaa eteenpäin julistanut. Elämässä tehdään suuri määrä valintoja. Maaseutu, metsäkulma aitoine tuoksuineen ja kokemuksineen on monen unelmissa, mutta saavuttamattomissa. Pakokaasujen katku, sosiaaliviraston elättien promillehuuruinen henkäys, ilki-valta jne. on kaupunkilaislähiöiden ja kaupunkilaislastenkin arkipäivää. Siihen on monen tyydyttävä ja alistuttava kohtaloonsa.

Meillä metsäkulmalaisilla on elämässään jotain korvaamatonta; Hyvät tuoksut, maaseudun rauha ja mahdollisuus kokea aina uutta. Kuinka hienoa onkaan mm. katsoa, kun lehmät pitkän talven jälkeen pääsevät kevätlaitumille. Se on hieno kokemus aikuisellekin. Unnat ja kumppanit seikkailevat edestakaisin ääntänsä käyttäen ennen kuin homma alkaa olla hanskassa. Hyvissä tuoksuissa Holttisen Sepon traktorin peräkärry, tämänviikkoinen tuoksu poikkeuksena vahvistaa tämänkin säännön. Sitäkään ei voi rahalla ostaa eikä sanoin kuvailla. Mutta se kuuluu metsäkulman elämään.

Tätä kirjoittaessa koululaiset saavat huomenna todistukset. Lapsilla alkaa kesäloma. Aika ei varmasti tule pitkäksi. Ehkäpä Uperonjoen ainoa kala Pirttikoskentien sillalta ongittuna saat-taa kesän aikana ennemmin tai myöhemmin nykäistä papalta saatuun virveliin tai iskän virittämään mato-onkeen.

Koulukyytiä odotellessa lasten aika on tullut jo pitkäksi. Yleensä se on aina tullut, ennemmin tai myöhemmin. On ol-tu ojassa ja ajettu puuta päin, onneksi ilman sen suurempia haavereita. Pysäkkejä on ajettu ohi tai heitetty isompi ketun-lenkki, mutta kotiin on aina päästy. Huomisesta aikataulusta todistusten jakoon mennessä ei ole tarkkaa tietoa, mutta lap-set menevät viimeisen kerran odottamaan ennen syksyä. Kun-pa metsäkulman oma Oiva Lähteenmäki kyyditsisi vielä lapset. Silloin metsäkulmalla olisi kaikki hyvin.

TERVEISIN
PIRTTIKOSKEN KOULUN KUMMIT RY PJ.
MIKKO HYVÄRINEN

Menestyvä Metsäkulma

8. vuosikerta

Kustantaja ja julkaisija:
Pirttikosken koulun kummit ry.

www.pirttikoskenkoulunkummit.fi
webmaster@pirttikoskenkoulunkummit.fi

Toimitus

Ahlsten Tuula
Eerola Tapio
Holttinen Seppo
Hyvärinen Mikko
Hyvärinen Teija
Hyytiäinen Sirkku
Jokinen Ismo
Lehtonen Susanna
Salas Sari
Törmänen Juhani

Kuvat

Ahlsten Tuula
Hyvärinen Teija
Lehtonen Susanna
Salas Sari
Törmänen Juhani

Taitto

BestPress

Paino

Pirkanmaan Lehtipaino Oy

Pirttikosken kesäteatteri 2010

Sankareita ja Sponsoreita

Käsikirjoitus ja ohjaus Seppo Holttinen

Esitysajat:

13.7. klo 19:00
15.7. klo 19:00
18.7. klo 14:00 (lapsiparkki) ja 19:00
20.7. klo 19:00
22.7. klo 19:00
25.7. klo 14:00 (lapsiparkki) ja 19:00
27.7. klo 19:00
29.7. klo 19:00
1.8. klo 19:00
3.8. klo 19:00

Pirttikosken kesäteatterin osoite:
Rimmiläntie 2148, 14500 IITTALA

Liput:

Aikuiset 15 eur
lapset (alle 16v) 5 eur
alle kouluikäiset ilmaiseksi
Yli 10 hengen ryhmävaraukset:
Sirkku Hyytiäinen GSM 0451209437
sihteeri@pirttikoskenkoulunkummit.fi
Varmimmin klo 12:00 - 20:00

Kotisivut:

www.pirttikoskenkoulunkummit.fi
www.pirttikoskenkesateatteri.fi
Tervetuloa!

Lisäksi Pirttikoskella järj. Kyläpäivätapahtuma 7.8.,
mutta silloin ei näytelmää esitetä.

Ikääntymisen riemu

Hohhojaa. Tuli sitten 56v. mit-tatikkkuun, että rapsahti. Kyl-läpä osaakin olla riem-mukasta! Ihan oikeesti kuulkaas. Ajatellaan-pa nyt;

-Katsoessani nuoria aikuisia, 20 - 30v., tiedän heillä olevan vielä edessään hyvin monta ns. kakkamaistakin juttua ja kokemusta ennenkuin he ovat meikäläisen iässä. Minulla sellaiset koettelemuk-set ovat sen sijaan jo takanapäin ja mitä on edessä, niin niistä ei kannata murehtia. Aihet-ta riemuun siis.

-Lapsetkin ovat aikuisia ja alkavat olla omil-laan. Ovat ilmeisesti suht täyspäisiäkin kaikki. Ja emäntääinkin on jo yli kolmenkymmenen avio-liittovuoden aikana alka-nut siinä määrin tottua, ettei enää senkään sano-misista isommin mieltään pahoi-ta. Aihetta riemuun siis.

-Sellaisia aamujakin on toisinaan, että ylösnoustes-sa ei satu juuri mihinkään ja aamupissakin muodostaa sel-västi havaittavissa olevan kaar-en. Aihetta riemuun siis.

-Sanomalehdenkin näkee vielä lukea kohtuullisessa valaistuksessa ilman laseja, toisin kuin samanikäinen naa-puri. Aihetta riemuun siis.

-Pystyy vielä juoksemaan 10 kilometriä suht sujuvas-ti (silloin, kun selkä ei sa-tu olemaan kipeä) ja lehmän

viereen kyykkääminen ja siitä nouseminenkin onnistuu hel-posti. Aihetta riemuun siis.

-On myös päiviä, jolloin otan itse marevanit ja annan koiralle sen kortisonipillerin enkä päin-vastoin. Aihetta riemuun siis

-Näytelmäkässärinkin sain väsähtyä ja saatanpa muistaa vielä vuorosananikin ja yleisö-äkin saattaa ehkä tulla. Silloin-kin on aihetta riemuun.

Kylläpä onkin paljon aihet-ta riemuun. Siinäpä se... Asen-

teesta kaikki on kiinni! Sinulle lukija, joka satut olemaan mi-nua nuorempi haluan vielä sanoa, että ei tämä ikääntyminen niin kauheaa ole. Antaa sen vaan tulla kuin Onnin ja ol-la tunnin, sillä sehän tulee ja on tunnin, toisen, kolmannen jne. etkä mitään voi. Muka-vampaa ikääntymisen kanssa on kuitenkin seurustella, mikä-li siihen on varautunut kunnol-la eli huolehtinut kunnostaan. Eihän se kunnostaan huoleh-

timinen mitään muuta takaa, kuin korkeintaan sen, että voi riemuita ikääntymisestään. Ja varsinkin silloin, kun vertaa itseään monesti kohtuuttoman huonokuntoisiin nuorehkoihin kansalaisiin. Siitähän se suu-rin riemu syntyy. Hitto!! Olen sittenkin aito ja oikea suoma-lainen.

HYVÄÄ KESÄÄ KAIKILLE TOIVOOPI:
HOLTTISEN SEPPO

• Koira ja isäntä edustavimmasta kuvakulmasta.

Kuinka minusta tuli ”NÄYTTELIJÄ”

*J*oulun alla vuonna 2000 olimme Mikan kanssa joululahja ostoksilla, kun puhelimeini soi. Outo numero, mutta vastasin. Eihän sitä koskaan tiedä, jos jollain olisi oikeaa asiaa. ”-Holttisen Seppo moi, onko paha paikka? Semmosta lähdin soittamaan, kun ens kesän näytelmään tarvittas naisnäyttelijää ja sain vinkin Perälän Maijalta, että olet ollut näyttämöllä ennenkin. Niin, että miten olis?” ”-Vai, että Maijalta sait vinkin. Enpä oikein tiedä, siitä on niin kauan, kun oon missään ollu mukana.”

”-Mietis nyt, jos ennenkin olet ollu, niin ei se vaikeeta oo.”

”-Okei, kai mä sit voin tulla, mutta sinä otat vastuun, jos siitä ei tuu mitään.”

Niin se sitten alkoi näyttelijänurani Pirttikosken kesäteatterissa. Sitä on nyt jatkunut kymmenen vuotta, enkä tiedä mitä näinä kesinä muutakaan olisin tehnyt. Kenties olisin voinut mökkeillä, tehdä puutarhahommia, tavata ystäviäni, matkustaa tai muuta, mutta ei; minä olen käynyt harjoituksissa, pöntän-

nyt vuorosanoja, etsinyt näyttämörekvisiit-tä ja niin edespäin.

Heti ensimmäisellä kerralla jäin koukuun. ”Tulisia tunteita ja savuisia sahoja” oli ensimmäinen näytelmäni ja siinä esitin valmentajaa, joka keinoja kaihtamatta valmensi juoksijamiestään huipulle, doping oli päivän aihe.

Kymmenen vuoden aikana olen esittänyt kartanon vanhaa emäntää, bordellin pitäjää, taiteilijaa, ilotyttöä, muutaman kerran vaimoa lapsien kera ja ilman, kunnanjohtajan johtajaa ja mitä niitä kaikkia on ollutkaan.

Seppo on taitava kynäilijä sekä ohjaaja. Näytelmää kirjoittaessaan hänellä on jo mielessään, kuka mitäkin roolia esittää ja miten kukakin roolinsa tekee.

Roolien tekeminen Sepon ohjauksella on ollut helppoa. Hänellä on kyky nähdä, miten kukakin rooliinsa pystyy ja visioida se näyttelijälle, eikä sen suurempaa ohjausta yleensä tarvita.

Ja nämä näyttelijät sitten, jokainen on

tuonut oman mahtavan persoonansa kesän esitykseen! Mukana on ollut myös yhden kesän esiintyjä, mutta ”vanhat” konkarit ovat ottaneet heidät aina avosylin vastaan. Toiset ovat pysyneet mukana pitempään ja muutamat käyvät kesän, ovat pari pois ja tulevat taas mukaan.

Nykyisin lasken itseni jo näihin vanhoihin ja odotan aina keväällä tietoa, keitä muita mukana on tänä vuonna. Onko uusia, entä keitä vanhoja on lupautunut? Onko lapsia, eläimiä, traktoreita, panssarivaunuja tai mitä milloinkin Seppo on suuressa luomisessaan keksinyt mukaan laittaa.

Ikävöin niitä, jotka eivät ole mukana, sillä kaikkien kanssa ehtii pitkän harjoitus- ja esityskauden aikana ystävystyä ja pettymys tulee, jos he eivät ole seuraavana vuonna porukassa.

Perheeni on tukenut minua aina tässä harastuksessa, eivätkä ilmeisesti ole kaivanneet kesäänsä matkoja, eivätkä mökkeilyä. Tyttäreni Kiti on ollut jo useana vuonna

näyttelemässä ja nuorimmainen poikanikin avustamassa sekä viime kesänä oikeassa roolissa ensimmäistä kertaa. Mieheni toimii järjestyksenvalvojana eikä mielellään ole pois yhdestäkään esityksestä.

Talkooporukka on lämminhenkistä, ahke-
raa ja tietävät hommansa.

Koulun mäellä on mahtava fiilis aina ennen esitystä, jokainen naurava kasvo odottaa paljon katsojia, iloista hälinää väliajalla sekä tietysti toivoo, etteivät näyttelijät moka-
kaksi, vaan kaikki sujuisi kuten pitääkin. Tietysti kaikki sujuu!

Toivon teille kaikille katsojille, Sepol-
le sekä koko talkooväelle mukavaa ja läm-
mintä kesää!

PIRTTIKOSKEN KOULUN KUMMIT RY:N SIHTEERI
SIRKKU HYYTIÄINEN

Pirttikosken kylätalo

Pirttikosken koulun kummit ry. vuokraa omistamaansa ja ylläpitämäänsä yli satavuotiaasta entistä Pirttikosken koulurakennusta ja asuntolaa kesä- ja talvikäyttöön. Tiloissa on vietetty hirtteijaisia, syntymäpäiviä, häitä, koulutus- ja kurssitapahtumia, kokouksia sekä kerhoja. Kesätapahtumana on ainutlaatuinen kyläläisten talkootyönä toteutettu Pirttikosken kesäteatteri.

Talon osoite:
Rimmiläntie 2148, 14500 IITTALA

Tilat ja varustus

Mahdollista on vuokrata kaksi isoa koululuokkaa lähes alkuperäisessä asussaan. Huoneita erottaa sivuun vedettävä väliseinä, joten seinän ollessa auki luokkahuoneista muodostuu yksi suuri sali.

Käytettävissä on myös pieni näyttämö sekä kalustettu keittiö jonka yhteydessä on pieni ruokailutila sekä astiasto 50 hengelle. Tiloihin mahtuva kokonaishenkilömäärä on 150 henkilöä.

WC-tilat ovat läheisessä asuntolarakennuksessa. Piha-alueella on pysäköintitilaa riittävästi, Pirttikosken kesäteatterin ulkoilmanäyttämö ja katsomo, jossa istumapaikkoja noin 1000 henkilölle. Kesäteatterin aikana alueella toimii Lintutorni-kahvila ja kiosk, myös lapsiparkki järjestetään teatterin päivänäytösten aikana.

Pihalla on erilaisia lasten leikkivälineitä. Asuntolarakennuksessa on päiväkotivarustus (entinen Menninkäinen) ja kylätoimisto, jossa PC, tulostin ja nettiyhteys. Maamerkinä toi-

mii Suomen toiseksi korkein lintutorni, josta on upea näkymä läheiselle Muulijärvelle.

Tiedustelut ja varaukset:

Talonmies
Veikko Ahlsten 0400454822 / varaukset
Pirttikosken koulun kummit ry:n
siht. Sirkku Hyytiäinen 0451209437 /
tiedustelut
varmimmin klo 12:00 - 20:00
www.pirttikoskenkoulunkummit.fi

KERHON VUOSI

• Taitavia askartelijoita.

*T*aas on vuosi vierähtänyt Pirttikoskella. Vuoteen mahtuu paljon iloa ja vauhdikkaita hetkiä lasten ja aikuisten kanssa. Kylälle on iloksemme syntynyt uusia lapsia. Kerhossa on vietetty isien iltaa ja äitien iltaa ja monen moista tapahtumaa on ollut, niin lapsille, kuin aikuisillekin esimerkiksi ennen joulua piparin paistoa ja askartelua.

Keväällä oli pääsiäisaskartelua niin aikuisille kuin lapsillekin. Lastenteatteri Hiirenhätä oli esittämässä kirjaan perustuvan Peukalo-Liisan. Hirvimiesten kodalla olimme viettämässä keväistä aamua, makkaran ja mehun merkeissä. Kiitos kuluneesta vuodesta! Syksyllä aloitamme uusien tuulten merkeissä. Avoin kyläkerho alkaa viikolla 34 ja kokoontuu keskiviikkoisin klo.9-11.30. Avoin kyläkerho on avoinna kaikille kyläläisille vauvasta vaariin ja mummoon. Laulun, leikin ja askartelun lomassa, voi vaihtaa kuulumisia kahvikupposen ääressä.

TUULA AHLSTEN 0400536392

Elämän onni koostuu pienistä siruista-hymyn ystävällisen katseen tai sydämellisen kohteliaisuuden, pian unohtuvista, hyvää tekevista hetkistä.

T.A.

• Vierailevia tähtiä.

• Äitien ja isien illat. Isien iltaa vietettiin sopivasti kansainvälisenä nenäpäivänä.

• Nallekerholaisia.

Lehmiä laitumella

Pirttikoskella toimii yhä kaksi tuottavaa maitotilaa. Sirkka ja Pentti Sillanpää työskentelevät yhdessä poikansa Sami Sillanpään kanssa. Hannele ja Seppo Holttinen työskentelevät kaksin.

Tiloilla työskenteleminen vaatii paljon ahkeruutta ja säännöllisyyttä, mutta nyt hyvät lukijat, nauttikaa kuvista ”lehmiä laitumella”. Tämä näky on osa maaseutua ja Pirttikoskea. Tunne kevään ja kesän tuoksut, kuule lehmien leppoiset liikkeet ja huomaa lehmien kauneus ja hyvyys. Miten paljon ne antavatkaan meille, lehmät laitumella.

S.S.S

Koti löytyi **PIRTTIKOSKELTA**

Lupasinpa minäkin tuoda aikeneksia tähän lehtisalaattiin... Aloitan vaikka siitä, miten tähän tilanteeseen olen joutunut. Tänne Pirttikosken jylhiin maisemiin ajauduin etsiskeltyäni kymmenisen vuotta sopivaa paikkaa paeta hälinää ja melskettä. Sellainenhan täältä sitten löytyikin - vanha torppa pajoinen ja aittoineen pienen joen varrelta, kosken partaalta. Sinne oli hyvää heittää murheet ja huolet virran vietäväksi, kun vielä

kylän ihmisten vastaanotto oli ystävällisen lämmin ja maisemat jo nuoruudesta tuttuja. Oli vahva tunne että olin tullut kotiin.

No oli selvää, että Sepon kanssa ajauduttiin useinkin sanailemaan ja aloin ymmärtämään, miksi haikara aikanaan vei minut viidentoista kilometrin päähän täältä. Eihän sitä nyt kahta ”pöljää” samalle kylälle. Teatteriin meiltä on liitytty varovasti varmemmasta päästä, siis ensin liisinki-Lada. Se toimikin moitteetta. Niinpä pian olin mukana minäkin, mutta en vielä ilman Ladaa. ”Tulet vaan vähä kätteleen”, sanoi Seppo, mutta huomasin pian olevani porukan keskellä plari kourassa. Mukava sakki, joten eipä harmittanut. Ensimmäiseen teatterikesääni kuului heti alkuun melkoiset talkoot eli esirippusysteemi-projekti. Olihan siinä suunnittelemista ja tekemistä, mutta olisihan niistä voinut huonommatkin tulla. Eihän tämä koko homma onnistuisikaan ilman ponnisteluja ja mahtavaa entisajan talkoohenkeä. Seuraavaksi meiltä hilattiin

vielä kuopukseni eli Juhani lavalle. Hienoa isä-poika yhteistyötä. Juhaniin lähdettyä inttiin upseerin uralle tuli isänsä tueksi näyttämölle esikoiseni Lauri. Näin se homma eteni ja tänä kesänä olen siinä onnellisessa asemassa, että voin ylpeänä isänä viettää aikaa yhdessä poikieni kanssa mukavan harrastuksen parissa.

Se on todella hienoa ja olenkin siitä kiitollinen tälle teatterille, sen mukavalle tiimille ja etenkin Teille hyvä yleisö. Vuodesta toiseen olette jaksaneet saapua paikalle aina vain isommalla joukolla kannustaen jatkamaan. Halaukset prinsessalle, jolta viime kesän ensi-illan jälkeen ”UKKOMETSO-takamehtien megatähti” t-paidan sain. Kaikkea tätä olen lämmöllä ajatellut näytösten jälkeen, kun olen torpan pihalla katsellut, ilta-aurion laskeutumista metsän taan punaten taivaan rantaa. Näitä ajatuksia riveiksi kirjoittelin vanhan torpan hiljaisuudessa, hirsiseinien suojassa.

MUKAVAA KESÄÄ JA NAUTINNOLLISIA TEATTERIELÄMYKSIÄ TOIVOTELLEN
ISMO

Aina kannattaa pyytää ISOA KALAA

Pitkän ja kylmän talven kalastin Hämeenlinnan Kotkajärvellä verkolla saaden silloin tällöin hyvän paistinhauen saaliiksi. Monet kerrat ehti kylmä tulla verkko- ja katsoessa. Moottorikelkalla jonkun kerran käydessä ei kylmä tullut, kun joutui juoksemaan kelkan vierellä, ettei vaan kelkka pysähdy paikkoihin missä oli vesi noussut jään päälle. Jos siihen olisi kelkka juuttunut, niin edessä olisi ollut ns. kiitoradan lapioiminen, jotta kelkan saa uudelleen nousemaan lumelle. Täytyy kyllä myöntää että muutaman kerran olisi se 500 metriä kannattanut suosiolla kävellä ja vetää pulkalla tarvikkeet verkolle.

Pääsiäispäivänä alkoi näyttää siltä, että nyt on aika poistaa verkko, jää alkoi ohentua ja vaimo vielä muistutteli, että nyt jää pettää justinsa.

Menin kuitenkin vaimoni kanssa taas verkoille. Koko talven kestäneen opetuksen mukaan vaimo osasi jo mennä verkon toiseen päähän vapauttamaan verkon ja kun oli tarkoitus poistaa verkko, ei vetonarua enää tarvittaisi. Huutelin vaimolle että onko verkko irti, kun jokin koko ajan haraa vastaan, vai onko verkko takertunut pohjaan kiinni. Kuitenkin verkko tuli koko ajan, vaikka painoi ihan hirvittävästi. Aikani verkkoa kelatuani avantoon ilmestyi valtava hauen pää, siinä vaiheessa vaan tukevampi ote verkoon ja lisää vauhtia, jotta sain verkon ylös ja hauen tarpeeksi kauas avannosta, jottei ainakaan pääse enää karkuun. En heti ymmärtänyt, kuinka suuri kala oli. Verkkoon oli tarttunut myös noin puolikiloinen lahna, mutta se oli kuollut varmaan pelosta, kun

näki mikä kala on vieressä.

Pitkän selvittelyn jälkeen saimme kalan irti verkosta ja pulkkaan. Hauki oli lähes pulkan mittainen ja tuntui että painaa todella paljon.

Koska minulla ei ollut mökillä mitään vaakaa, niin mökiltä poispäin lähtiessämme päätin poiketa Kotkajärven kalastusseuran puheenjohtajalle näyttämään kalaa, ei olisi muuten kuitenkaan uskonut. Punnsimme kalan ja silloin ns. vaakapuntarilla se näytti vähän yli kymmenen kiloa ja pituutta mitattiin 105 cm.

Ns. ”virallisessa mittauksessa” hauelle saatiin painoksi 11,4 kg ja pituutta 105 cm. Tämän kokoisesta hauesta voi vain miettiä kuinka paljon se on syönyt järveen istutettuja kuhan ja siian poikasia sattuessaan poikasparveen ja kita auki siinä uidessaan. Kaikki pikkupojat haluavat pyytää isoja kaloja, mutta kun tämä oli isompi, kuin monet kalan pyytäjät... Voi vain kuvitella kun tällainen kala tulee vastaan uidessa, niin lähteekö molemmat kovaa eri suuntiin ja uimiset loppuu siihen.

Hauki laitettiin semmoisenaan pakastimeen ja odottamaan jälkikäsitteilyä. Hauki on nyt täytettävänä ja päätyy lopulta mökin seinälle muistuttamaan, että ui niitä isoja kaloja tässäkin järvessä.

Hauki on näytillä Kotkajärven kehittämis- ja suojeluyhdistyksen vuosikokouksessa 3.7.2010 Niemikotkan Lomamökeillä.

REIJO LEHTONEN
KOTKAJÄRVEN KEHITTÄMIS- JA
SUOJELUYHDISTYKSEN PUHEENJOHTAJA

Lavatansseja maalaismaisemassa

Loppukeväästä saimme ilon ja kunnian opetella lavatansseja ihan täällä kotikulmilla diplomitanssinopettaja Yrjö Heinosen johdolla. Oman tanssikoulunsa hän on jo antanut tyttärensä käsiin, mutta jatkaa opetusta edelleen siellä sekä Tanssiseura Marimbassa, jonka kanssa yhteistyössä Pirttikosken koulun kummit ry. tämän tanssikurssin täällä järjesti.

Osanottajamäärä ei valitettavasti päättä huimannut, mutta mukaan tullut joukko oli sitäkin innokkaampaa. Ihanaa oli, että myös Hämeenlinnan toiselta puolelta oli löydetty tänne metsäkulmille. Ja jos joku jotain nurisikin, niin äkkiä tanssi vei mukanaan!

Tavoitteena kurssilla oli, että jokainen kehtaisi sitten kesällä lavatansseihin lähteä eikä siellä tarvitsisi piiloutua pusikkoon, vaan voisi jopa vähän pyörähdellä. Aloitimme harjoittelemalla valssia ihan perusteista lähtien ja alkuun se tuntui vaikealta, vaikka itse olin mieltänyt valssin ihan helpoksi tanssiksi. Kärjivällisen opettajan ja rennon ilmapiirin ansiosta valssi alkoi kuitenkin sujua ja hetken musiikin tahdissa harjoiteltuaamme siirryttiinkin foksien perusteisiin. Musiikki tempaisi mukanaan myös tässä tapauksessa, harjoittelimme pyörähdyksiä ja

käännöksiä. Opetustahti pysyi kuitenkin jokaiselle sopivana ja vähäinen osallistujamäärä takasi ainakin hyvän henkilökohtaisen opastuksen askelista.

Nyt sitten kuumeisesti odotellaan Kyläpäiviä 7.8. jotta päästään testaamaan saatuja taitoja.

Sitä ennen harjoitukset jatkuvat kotosalla ja ehkäpä muissa lähiseudun tansseissa.

S.L.

Annamari Alanne

Ihanat piirakat

Annika Törmänen

Kaisa Keskitalo

Kaisa asuu vanhassa terveytstalossa Pirttikoskella. Tällä hetkellä hän hoitaa perheensä kuopusta kotona ja harrastaa öljyvärimaalauksia sekä tanssia. Teatterin kahvioon hän tulee niin usein, kun pääsee ja leipoo piirakoita ahkerasti omalla vuorollaan. Ensimmäisen kerran hän oli mukana noin kymmenen vuotta sitten. Silloin lapsista vanhin aloitti koulun Pirttikoskella ja tuntui mukavalta osallistua talkoisiin yhteisen koulun hyväksi. Kaisan mielestä kahviossa on mukava tavata muita talkoolaisia ja kyläläisiä. Hän toteaa kahviomyynnin olevan hauskaa ja ihmisten olevan enimmäkseen hyväntuulisia. Hintojen määrittely on tehnyt rahastustyön helpoksi. Pientä jännitystä tuo porukalla miettiminen, että riittääkö piirakat, mutta loppuneet ne eivät koskaan ole, vaikka viimeisiä on jo viety. Muuten Kaisan teatteriharrastus on kovin pientä. Yleisön hän toivottaa tervetulleeksi ja kiittää heitä leppoisasta tunnelmasta ja iloisista naamoista. Seuraavanakin vuonna Kaisa aikoo varmasti taas olla mukana kahviossa, aina tilanteen mukaan. Onhan tämä tärkeä sosiaalinen tapahtuma kylällemme!

Teija Hyvärinen

Hannele Holttinen

Hannele on lypsykarjatilalla emäntä Pirttikoskella. Työ ja harrastus siis samassa paketissa! Hänen perheeseensä kuuluu isäntä ja kolme aikuista lasta sekä kaksi koiraa ja kissa. Teatteritoiminnassa hän on ollut mukana vuodesta 1992 eli aivan alusta alkaen. Toimiminen koulun ja kylän hyväksi sai hänet tulemaan mukaan. Alussa Hannele teki kaikkea mahdollista, nykyisin hän leipoo piirakoita ja on kahviossa. Jokaisessa näytöksessä eli 12 kertaa! Hannelen mielestä täällä on mukavaa ja kiireistä. Aina on ilmassa pientä jännitystä kahvin ja piirakoiden riittävydestä. Teatteriharrastus muutoin on pysyttelemistä katsomon puolella yleisönä. Yleisölle hän haluaa kertoa, että Pirttikoskelle kannattaa aina tulla! Ja jos ei pidä näytelmästä, niin voi katsella kauniita maisemia. Hannele on luultavasti mukana myös ensi kesänä.

Toinen toistaan herkullisempia ovat kyläläisten leipomukset. Piirakat! Ihanat piirakat! Enimmäkseen makeaa, mutta satunnaisesti myös suolaista, kuten kannen kuvassa. Ylpeänä niitä myydään kahviosta herkkusuille kesäteatterin väliajalla ja joillekin vielä matkaevääksi tai kotiin vietäväksi. Kyllä Pirttikoskella heinäkuun helteissä uunit paukkuvat ja emäntien essunhelmat heiluvat. Jotkut ovat kotona jauhopölyllä keskellä mananneet, että mitä tulikaan luvattua, mutta lintutornin saavutettuaan voi jo tyytyväisenä hymyillä.

Yhden suosikki on marjapiirakka, toisen omena- ja kolmannen rahkapiirakka. Neljäs valitsee suklaista ja viides hemaisevan väristä. Yhtä monta kuin on piirakan maistajaa, niin on mielipidettä siitä,

mikä maistuu parhaalta. Erään suosikki onkin pikkupulla ja eräs toinen kaipaisi kuivakakun palasta. Jos myyntitiskillä ei näy suosikkia, niin viisas ostaja kysyy, jospa löytyisi tiskin alta. Löytyykö pizzapaloja, sitä tonnikalapiirakkaa, sitruunaista, toscaa? Toinen valitsee pienen palan, toinen suuren.

Tule taas, tule teatteriin, koe kyläläisten ihanat piirakat!

Ja seuraavaa kesää odotellessa voit leipoa kotona hemaisevan makeaa ”The Snickers-piirakkaa”. Mikäli haluat luoda samanlaista tunnelmaa, kuin Pirttikosken emännillä, niin kerro kaikki ainesosat kolmella ja väsää samalla kertaa kolme pellillistä. Hymyssä suin ja hyvä kesää!

S.S.S

Snickers-ruudut

Pohja

150 g voita tai margariinia
2 kananmunaa
3 dl sokeria
4 1/2 dl vehnä jauhoja
2 tl vaniljasokeria
2 tl leivinjauhetta
1 1/2 dl maitoa

Kolakastike

1 dl fariinisokeria
1 dl vaaleaa siirappia
1 dl kuohukermaa
1 tl vaniljasokeria
100 g voita tai margariinia
3 dl suolapähkinöitä

Suklaakuorrutus

150 g voita tai margariinia
4 rkl vahvaa kahvia
2 rkl kaakaojauhetta
2 tl vaniljasokeria
7 dl (420 g) tosusokeria

Pohja: Sulata rasva ja anna jäähtyä. Vatkaa munat ja sokeri vaahdoksi. Lisää jauhoseos, maito ja jäähtynyt rasva muna-sokeriseokseen. Levitä pellille ja paista 200 asteessa 15 - 20 minuuttia. Anna kakkulevyn jäähtyä.

Kolakastike: Sekoita fariinisokeri, siirappi ja kerma kattilassa ja anna kiehua noin 10 minuuttia. Ota kattila liedeltä ja lisää vanilliinisokeri sekä rasva. Anna hieman jäähtyä ennen kakkupohjalle levittämistä. Rouhi suolapähkinät ja ripottele kolakastikkeen päälle.

Suklaakuorrutus: Sulata rasva kattilassa. Lisää muut aineet samalla sekoitaen ja kuumenna seos kiiltäväksi (älä keitä). Levitä seos levyille kolakastikkeen ja suolapähkinärouheen päälle. Ripottele pinnalle pähkinärouhetta ja anna kiinteytyä viileässä Leikkaa kakkulevy neliöiksi.

Krista Holttinen

Krista asuu ja opiskelee Helsingissä. Hän valmistui leipurikondiittoriksi, mutta jatkaa vielä opiskelua teatterilinjalta. Juokseminen on hänen rakas harrastuksensa. Teatterinmälällä Krista myy kahviossa parisä näytöksessä ja viihtyy, koska saa työskennellä kavereidensa kanssa. Täällä mukana hän on pyörinyt jo kuusivuotiaasta lähtien! Alun perin hän halusi itse silloin pienenä mukaan ja muutamassa näytelmässäkin täällä Pirttikoskella hän kertoo olleensa mukana. Ensi kesänäkin Krista luultavasti poikkeaa täällä kavereita tavaten.

Mira Alhainen

Päivi Numminen

Päivi on tullut Rimmilästä ja on myymässä tornikahviossa tai keittämässä kahvia. Tällä kertaa hän leipoi myyntiin marja- ja omenapiirakoi- ta. Hän muistelee olleensa mukana teatterinmäl-

lä ensimmäisen kerran vuonna 1994. Silloin heidän kolme lastaan oli täällä koulussa ja nuorin aloitti juuri ensimmäisellä luokalla. Työn tekeminen lasten ja koulun hyväksi oli motivoivaa. Nyt hän oli mukana yhdessätoista näytöksessä. Päivi kertoo kahviossa olevan rento meininki ja että kaikki mukaan haluavat ovat aina tervetulleita. Vain ampieiset ovat joskus häirinneet. Tervetuloa katsomaan Sepon oivalluksia, Päivi kehottaa lukijoita. Ja jos suinkin mahdollista, hänkin on mukana taas ensikesänä!

Järjestyksenvalvojia ja liikenteenohjaajia

Veikko Ahlsten

Veikko asuu Rimmiläntiellä ja hänet on puuhaan saanut mukaan omat kouluvuodet Pirttikosken koulussa 1950-1958. Veikko toimii talonmiehenä ja järjestyksenvalvojana. Mukaan pääsee, kun omaa talkoohenkeä sekä kouluttautumalla järjestyksenvalvojakurssilla. Veikolla on menossa yhdeksäs vuosi mukana. Hänen muita harrastuksiaan ovat mukanaolo metsästysseurassa, Kotkajärven suojeluyhdistyksessä sekä kalastusseurassa. Työelämässään Veikko toimi kuorma-autoilijana liikenteenharjoittajana. Ensi kesänä taas mukana? Kyllä! Terveisiä teatterinkävijöille: Varatkaa tarpeeksi aikaa ja mukaan iloinen mieli.

Kalevi Perälä

Kalevi asuu Kotkajärventiellä ja lähti mukaan vapaaehtoistyöhön Pirttikoskelle, koska täällä on mukavaa. Hän toimii järjestyksenvalvojana. Kesä 2009 oli hänen ensimmäinen kesänsä mukana ja kymmenen kertaa tuli oltua paikalla. Kalevi on eläkkeellä ja hänellä on monenlaisia muitakin harrastuksia. Kokemuksistaan täällä hän mainitsee parhaaksi yhteishengen. Teatterinkävijöitä hän terveissään kehottaa ottamaan taas ensi kesänä uusiksi!

Mika Perälä

Jari Vättö

Risto Alhainen

Vesa Hintikka

Jussi Numminen

Jussi asuu Rimmissä. Hän toimii täällä parkkipaikal-la liikenteenohjaajana. Kesällä 2009 hän oli mukana jokaisessa näytöksessä, mukana on muutenkin tullut oltua alusta alkaen. Työelämässään hän toimii metsänhoitoalan yrittäjänä. Mieleenpainuvimmaksi kokemukseen täällä Jussi mainitsee 15-vuotisjuhlien ilotulituksen. Jussikin on todennäköisesti mukana myös ensikesänä. Terveisiä teatteriin tulijoille: Otetaan rennosti, ei niuhoteta!

Veikko Perälä

Veikko asuu Rimmilässä. Hän tuli mukaan Pirttikosken toimintaan jäätyään eläkkeelle. Hänen muu perheensä onkin ollut mukana jo useita vuosia. Veikko osallistui Pirttikosken koulun kummien järjestämälle kurssille yhdessä poikansa kanssa ja sitä kautta toimenkuva täällä hahmottui. Hän on ollut mukana jokaisessa näytöksessä ja vielä muutamissa talkoissakin. Muuna aikana Veikko kertoo harrastavansa liikuntaa. Työelämässä hän toimi autoilijana, mutta on siis nykyään eläkkeellä. Mieleenpainuvuvin kokemus teatterinmäeltä on seuraavanlainen: "Eräs katsoja vetäisi hihasta ja sanoi, ettei ymmärrä, mihin me kaiken sen rahan kanssa joudumme, kun parkkipaikat ovat aina näin täynnä. Sanoin vain, että uuden parkkipaikan rakentamiseen se raha menee." Tervetuloa kaikki teatterin ystävät ensi vuonnakin!

Teatteriyleisöä 2009

Anne ja Heikki ”Hessu” Myllynen Iittalasta olivat nauttimassa kesäpäivästä Pirttikosken teatterinmäellä. Hessu kertoi olevansa kotoisin Taljalasta ja Anne kertoi asuneensa Parolassa ennen Iittalaan muuttoa. Pariskunta on asunut Iittalassa kuitenkin jo yli 20 vuotta.

Heidän mielestään kulttuuria pitää harastaa edes sen verran, että tulee Pirttikosken kesäteatteriin. Heistä tämä onkin hieno paikka kesäteatterista nauttimiseen. Muissa kesäteattereissa Anne ja Hessu eivät ole käyneet, sillä he kokevat olevansa laiskoja lähtemään mihinkään, mutta täällä Pirttikoskella on tullut käytyä jo 5-7 kertaa aiemminkin.

Vuoden 2009 näytelmä oli jälleen keran kiinnostava ja nauruakin riitti. - Hienosti jaksoi katsoa loppuun asti, he kertoivat hymyssä suin. Ja väliajalla oli-

kin pakollisten makkaroiden, kahvin ja leivonnaisten nauttimisen aika.

Muusta tunnelmasta Anne ja Hessu mainitsivat, että tänne on kiva tulla, kun parkkipaikkojen täyttö on hienosti organisoitua, vaikka autoja on paljon. Tulo ja lähtö sujuvat loistavasti!

Tämä on myös mukava paikka tavata tuttuja ja näkee sellaisiakin ihmisiä, joihin ei ole muuten aikoihin törmännyt.

Pariskunta kertoi vielä, että hyvällä mielellä täältä lähdettiin ja ensi kesänä tullaan taas varmasti takaisin!

S.S.S.

Pirttikoskella poikenneita - mielikuvia Pirttikoskesta

HANNELE HARTONEN TUUSULA

Pirttikoskella on ystävällinen ilmapiiiri ja luonnonrauhaa.

KLASU TUUSULA

Pirttikosken hyvät puolet: Landefiilis, ihmiset ja pitkäsarvinen, navettapaari, koirat, kohtuullinen matka heti kotikirkonkylästä, tarjolla kuperkeikkaöljyä ja hyvää evästä. Pirttikosken huonot puolet: Juhannussää, sisäpiha (ei voi ees vähän lorauttaa ilman moitetta), aamuisin esiintyy kohmelo, luontokuva (Simosta ja sohvast) jäänyt ottamatta, metsäradio pitäis kuulnella putkiradiosta. I like the lake.

MIKKO VIITALA PORNAINEN

Pirttikoski on mukavan hiljainen paikka. En oikein tiedä mikä on huonoa.

MIRA VIITALA PORNAINEN

Pirttikoskella on paljon luontoa. En keksi huonoja puolia.

ANTTI VIITALA PORNAINEN

Pirttikoskella on paljon metsää. En oikein tunne Pirttikoskea.

PETRI KERKKÄNEN KANGASALA

Pirttikoskella luonto on lähellä. Peura halusi autoon, mutta turisti ei uskaltanut ottaa ousua karvanaamaa konepellin koristeeksi. Täällä saa tuttuja kahvilassa Hämeenlinnan parhaat suolaiset piirakat.

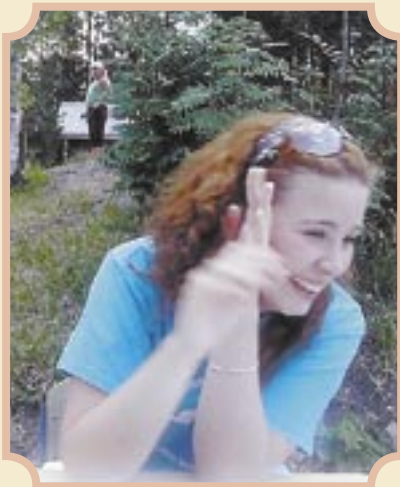
SUSANNA KERKKÄNEN YLÖJÄRVI

Mielikuvia Pirttikoskelta: No autotomatkalla tuli nukkuttua koko matkan ja en sillee sit nähny maisemii hirveesti. Mut kahvit perhetuttavilla oli hirveen hyvät.

EMMA KERKKÄNEN YLÖJÄRVI

Pirttikoski... En tie.

KITI HYYTIÄINEN

Iloinen, nuori, reipas ja rohkea nainen otti tulijoita vastaan lipunmyynnissä. Kiti on ollut monessa mukana, mm. näyttelemässä ja laulamassa.

Turkoosit timantit

teatterinmäellä v. 2009!

PIRJO LÄHTENMÄKI

Pirttikosken oma makkaraguru! Hallitsee homman huippuhyvin ja mukanaolijat oppivat puuhastelua seuraamalla. Jos pysyvät tahdissa...

LAURI JOKINEN ja ISMO JOKINEN

Poika ja Isä näyttämön takana tauolla. Ismo mukana näytelmässä jo useina vuosina. Ja vihdoinkin viimeinen sekä isä että molemmat pojat (Lauri ja Juhani) samaan aikaan vuonna 2010!

S.S.S.

MAIJA PERÄLÄ

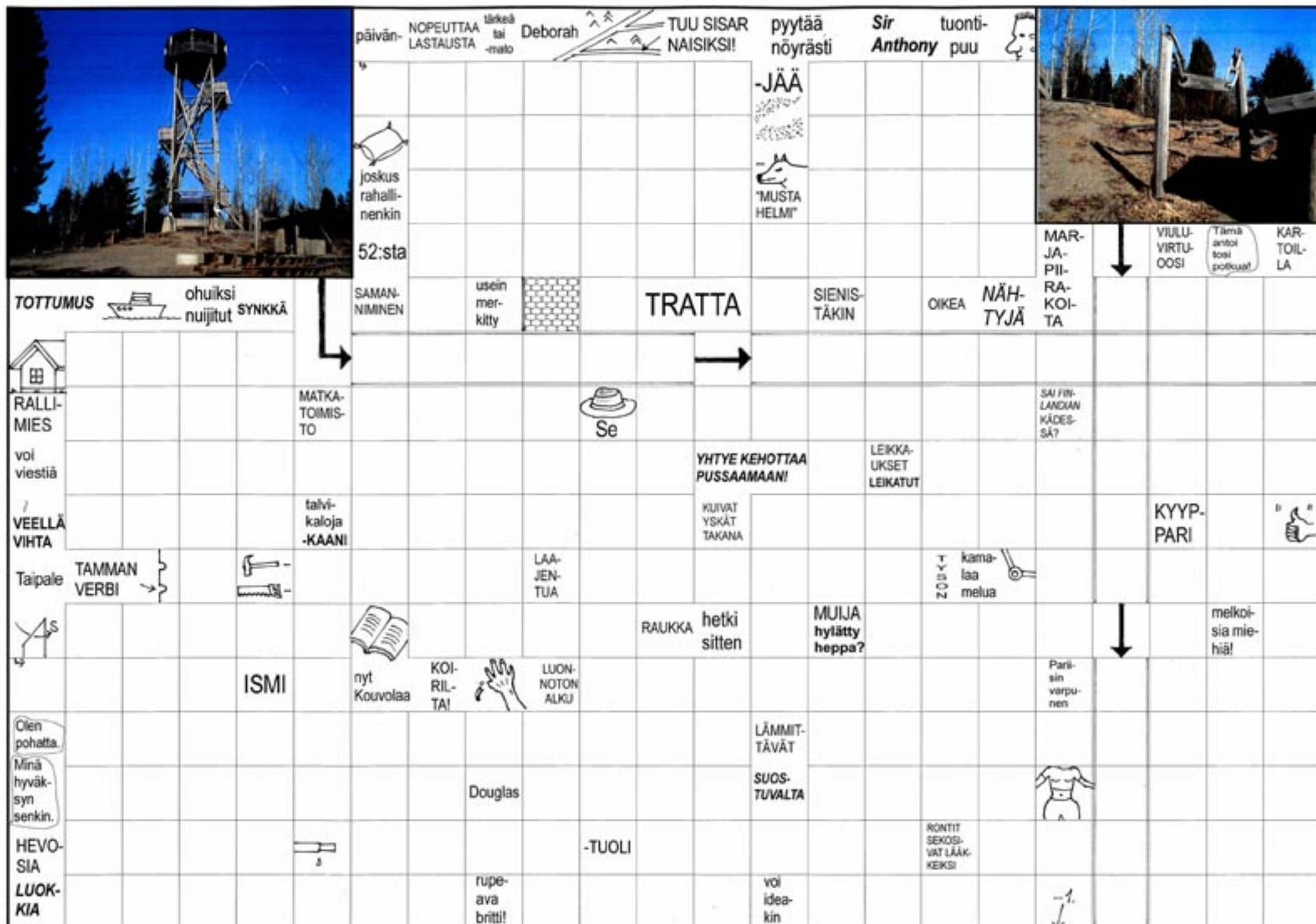
Kahvia, kahvia ja kahvia. Keittiössä häärää osaava nainen, joka tarvittaessa neuvoa niksit myös muille. Ahkera talokoulainen saapuu paikalle jo tunteja ennen katsojien saapumista. Väliuodet ovat hänelle vieras käsite. Aina mukana!

RITVA HAAPANEN

Näyttelijöiden tuki ja turva tarvittaessa. Kuiskaaja. Mukana treeneissä ja joka näytöksessä, huolehtii väliajan aikataulusta ja kellon soittotasta. Vuodesta toiseen! Tuo rauhaa ympärilleen.

Juuso 4v.

Nimi ja yhteystiedot _____

Pieniä ja isoja UUTISIA Metsäkulmilta

- **28.3.2010 syntyi** Sillanpään perheeseen pikkusisko ja uusi kyläläinen, suloinen Emma-tyttö
- **Keväällä tulvi** sen verran runsaasti, että Rimmiläntie jouduttiin sulkemaan useammaksi päiväksi Muulinjärven kohdalta.
- **Tulvan takia** kauppa-autokin meinasi joutua eri reiteille, mutta Veksi hoiti homman ja auto pääsi tulvapaikan yli. Muuten kauppa-auto kulki katsastus- ja remonttipäivää lukuun ottamatta tuttuun ja turvalliseen tapaansa.
- **Myös koulun** vieressä olevassa asuinrakennuksessa havaittiin normaalia suurempaa kosteutta putkirikon merkeissä. Raimo ja Ari hoitivat kuitenkin paikat kuntoon ja nyt kelpaa taas talossa olla ja elää.
- **Lintubongareita** ja muita matkailijoita on parveillut pilvin pimein lintutornin läheisyydessä.
- **Poliisiautokin** on havaittu kiertelemässä ja valvomassa elämää maaseudulla.

Vuoden luontokuvat

”Ördiäiset”

Palautetta!

Laita palautetta Pirttikosken asioista, teatterista, kesälehdestä ym. osoitteeseen: menestyvametsakulma@gmail.com tai sujauta postisi koulun päätyyn ilmestyvään postilaatikkoon ajalla 15.6. - 15.8.2010

Mikäli sinulla on valokuvia, kertomuksia, kokemuksia Pirttikoskelta 1960-luvulta, niin ota yhteyttä. Keräämme materiaalia ensi kesän lehteen.